

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 629/2019
21.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Снежана Милетић и Саша Милетић адвокати из ..., против туженог Друштва „ББ“ ДОО ..., чији је пуномоћник Илија Илиевски, адвокат из ..., ради накнаде штете, решавајући сукоб месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Алексинцу, Судска јединица Сокобања, у седници већа одржаној 21.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом спору **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Алексинцу.

Образложење

Тужилца је Основном суду у Алексинцу – Судска јединица Сокобања поднела тужбу 06.02.2017. године ради накнаде штете наводећи да је током 2015. године НН лице злоупотребило њену личну карту и код туженог подигло кредит због чега је Фонд ПИО – Филијала Београд почео да врши обуставу кредита по решењу о административној забрани и тек тада је тужилца сазнала за постојање кредита. Тужбом у овом спору тражи да се обавезе тужени да јој накнади штету у траженом износу на име незаконито наплаћеног кредита од пензије тужилце преко Фонда ПИО са припадајућом законском затезном каматом, те да јој накнади трошкове парничног поступка.

У одговору на тужбу, тужени је истакао приговор месне надлежности Основног суда у Алексинцу, који суд се решењем П 102/2017 од 25.04.2017. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења предмет је доставио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду није прихватио своју месну надлежност и предмет је, уз пропратни акт П 10949/19 од 29.10.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Врховни касациони суд је решавајући о насталом сукобу месне надлежности у смислу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП

(„Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Алексинцу.

Према одредби члана 44. став 1. ЗПП, за суђење у споровима због вануговорне одговорности за штету, поред суда опште месне надлежности, надлежан је и суд на чијем је подручју штетна радња извршена или суд на чијем је подручју штетна последица наступила.

Имајући у виду предмет тражене судске заштите, до умањења имовине тужиље је дошло на територији Основног суда у Алексинцу, на чијој територији је штетна радња предузета, јер је до умањења њене имовине дошло обуставом кредита по решењу о административној забрани од пензије тужиље преко Фонда ПИО. Тужиља у смислу цитираног члана 44. ЗПП има право избора месне надлежности, што је она и учинила подношењем тужбе Основном суду у Алексинцу – Судска јединица Сокобања где има пријављено пребивалиште и боравиште у дому за старе у ..., те је за суђење у овом спору тај суд месно надлежан.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић